

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา เขตจังหวัด
ภาคตะวันออก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกนั้น เป็นการนำเสนอเพื่อให้ทราบถึงลักษณะสภาพพื้นที่ เศรษฐกิจ สังคม ของหน่วยศึกษา โดยผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอเป็นหน่วยศึกษารายจังหวัดประกอบด้วยจังหวัด สระแก้ว จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดบันเตียเมียนเจยของประเทศกัมพูชา ส่งผลให้มีพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ติดกับพื้นที่ของประเทศกัมพูชา มีเป็นจำนวน 14 แห่งประกอบด้วย ในเขตอำเภอตาพระยา ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย 2) องค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ 3) เทศบาลตำบลตาพระยา เขตอำเภอโคกสูง ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลโคกสูง และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหมากมูน 3) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงเขตอำเภอคลองหาด ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลคลองหาด และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไถ่เถื่อน เขตอำเภออรัญประเทศ ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก 2) เทศบาลเมืองอรัญประเทศ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส 4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม 5) องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริกและ 6) เทศบาลตำบลป่าไร่

เขตอำเภอตาพระยา

1) ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยตั้งอยู่ ณ บ้านสังกะสี หมู่ 8 ตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว มีระยะห่างจากตัวอำเภอตราพระยา 11 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสระแก้วประมาณ 111 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอโนนดินแดง และอำเภอละหานทราย
จังหวัดบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลทัพเสด็จ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลทัพราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

พื้นที่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยมีพื้นที่ประมาณ 159 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 99,436 ไร่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา สภาพดินเป็นดินทราย หน้าดินถูกชะล้าง ฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝนน้อย ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำมีประชากรทั้งสิ้น 8,012 คน/ 1,971 ครัวเรือน แยกเป็นชาย 4,040 คนหญิง 3,972 คน

ด้านการศึกษา มีสถานศึกษาในพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(1) โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5 แห่งคือ โรงเรียนบ้านทัพไทยโรงเรียนทับทิมสยาม โรงเรียนบ้านโคกปราสาท โรงเรียนบ้านรัตนะ และโรงเรียนบ้านหนองบัวสันติสุข

(2) โรงเรียนขยายโอกาสระดับมัธยมศึกษา จำนวน 2 แห่งคือ โรงเรียนเพชรรัตนราชสุดา โรงเรียนบ้านกะสัง

(3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 4 แห่ง

ด้านสถาบันองค์กรทางศาสนา วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 8 แห่งคือ วัดทัพไทย วัดโคกระกา วัดโคกปราสาทวัดพุทธรัตนาราม วัดกะสังข์อตันันต์ สำนักสงฆ์บ้านทับทิมสยาม สำนักสงฆ์รัตนะเจริญ และสำนักสงฆ์ดงตายอง

ด้านการสาธารณสุข ประกอบด้วย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/หมู่บ้าน จำนวน 4 แห่งคือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านทัพไทย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านทับทิมสยาม โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนวมินทรราชินี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านรัตนะ

ด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์

ด้านการคมนาคม เนื่องจากอำเภอตาพระยาเป็นอำเภอเขตชายแดนซึ่งมีทางผ่านจากจังหวัดสระแก้ว ไปสู่จังหวัดบุรีรัมย์ จึงทำให้มีการคมนาคมที่สะดวก โดยสามารถเดินทางได้โดย

- รถยนต์ขนส่งระหว่างจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดบุรีรัมย์
- รถยนต์ขนส่งภายในหมู่บ้าน - อำเภอตาพระยา
- รถยนต์โดยสารระหว่างอำเภอตาพระยา และอำเภออรัญประเทศ

2) ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ

องค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ ตั้งอยู่ที่ 154 บ้านน้อยพัฒนา ตำบลทัพเสด็จ อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว บริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 348 ห่างจากตัวจังหวัดสระแก้ว ประมาณ 105 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอตาพระยา ประมาณ 4 กิโลเมตร ได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อ พ.ศ. 2539

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดบันเตียเมียนเจย ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพราช จังหวัดสระแก้ว

ตำบลทัพเสด็จ มีเนื้อที่โดยประมาณ 50,000 ไร่ หรือ 80 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศ พื้นที่โดยส่วนใหญ่ของตำบลทัพเสด็จ มีสภาพเป็นที่ราบลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกสู่ประเทศกัมพูชา ซึ่งปริมาณน้ำจากธรรมชาติที่มีอยู่จะไหลลงสู่ประเทศกัมพูชา ตลอดจนไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ได้ ประกอบกับสภาพดินเป็นดินดาน ลักษณะดินไม่อุ้มน้ำทำให้มีปัญหาเรื่องภัยแล้งอย่างต่อเนื่อง

เขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ มีจำนวน 12 หมู่บ้าน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนกรมการปกครอง ณ เดือน กันยายน พ.ศ. 2552) จำนวนหลังคาเรือนทั้งหมดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 2,300 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรคิดเป็น 101.19 คน/ตร.กม.จำนวนประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกพืชอื่น ๆ เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

ด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ มีศูนย์เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ (ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน) จำนวน 1 แห่งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ทัพเสด็จ จำนวน 3 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโคกเพร็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์แสง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านร่มไทร

ด้านโครงสร้างพื้นฐานเราจะพบว่ายังมีจำนวนครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ถึง 77 ครัวเรือน

3) ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลตาพระยา

เทศบาลตำบลตาพระยา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เดิมเป็นสุขาภิบาลตาพระยา และได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 116 ตอนที่ 9 ก ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป เทศบาลตำบลตาพระยา มีพื้นที่รับผิดชอบ 2.8 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบ คือ หมู่ที่ 1 บ้านตาพระยา (ไม่ครอบคลุมทั้งหมด) สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 1 ถนนธนະวิถิ ตำบลตาพระยา อำเภอ ตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

สภาพทั่วไป เทศบาลตำบลตาพระยา มีอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองแฉ่งฝั่งใต้ เส้นเขตเลียบบตามริมคลองแฉ่งฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายทัพไทย ฝั่งตะวันตก

ทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตวัดตาพระยา ด้านเหนือจากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลักเขตชายแดน 35 ฝั่งตะวันออก ตรงทางแนวเชิงคันทันด้านเหนือ

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงเชิงเขาคันทันด้านเหนือ และเลียบบตามเชิงเขาคันทันด้านเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านถนนธนະวิถิ ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่เชิงเขาคันทันด้านเหนือ

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือบรรจบหลักเขตที่ 1 เขตการปกครองเทศบาลตำบลตาพระยา ได้แบ่งออกเป็น 4 ชุมชน ดังต่อไปนี้

ชุมชนที่ 1 ชุมชนร่วมใจพัฒนา

ชุมชนที่ 2 ชุมชนชัยพฤกษ์พัฒนา

ชุมชนที่ 3 ชุมชนแสนรุ่งเรือง

ชุมชนที่ 4 ชุมชนทัพยาสამัคคี

เทศบาลตำบลตาพระยา มีเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับหมู่ที่ 1 ตำบลตาพระยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับหมู่ที่ 1 ตำบลตาพระยา

ทิศใต้ ติดต่อกับหมู่ที่ 12 ตำบลตาพระยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับหมู่ที่ 2 ตำบลตาพระยา

ลักษณะภูมิประเทศ เทศบาลตำบลตาพระยา มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบระหว่างหุบเขาลานเทไปทางทิศตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา สภาพพื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ ในฤดูแล้งมีอากาศร้อนจัด ฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝนปานกลาง ฤดูหนาวอากาศหนาวไม่นาน การเพาะปลูกของเกษตรกรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ลักษณะภูมิอากาศสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของภูมิภาคนี้มักอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม ในช่วงฤดูลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งส่งผลให้มีฤดูกาล 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – เดือนมกราคม

ในช่วงฤดูฝน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ความชุ่มชื้นจะถูกพัดมาจากทะเลอันดามัน และอ่าวไทย สำหรับช่วงฤดูหนาวได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิในพื้นที่ค่อนข้างต่ำ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ประมาณ 39.8 องศาเซลเซียส และเฉลี่ยต่ำสุด 14.5 องศาเซลเซียส

ด้านประชากรเทศบาลตำบลตาพระยา มีประชากร ณ เดือนเมษายน พ.ศ.2551 รวมทั้งสิ้น 2,907 คน แยกเป็น ชาย 1,449 คน หญิง 1,458 คน จำนวนครัวเรือน 878 ครัวเรือน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวม 2,128 คน แยกเป็น ชาย 1,072 คน หญิง 1,056 คน ความหนาแน่นของประชากร 1,038 คนต่อตารางกิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบ 2.8 ตารางกิโลเมตร

ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนในเขตเทศบาล ประกอบอาชีพค้าขายร้อยละ 45 ทำนา ร้อยละ 20 รับจ้างร้อยละ 10 ข้าราชการร้อยละ 20 และอื่น ๆ ร้อยละ 5 รายได้ของประชากรยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ด้านการพาณิชย์ ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้าขนาดเล็กเป็นของตัวเอง โดยมีร้านค้าของชำ 36 ร้าน จำหน่ายอาหารเครื่องดื่ม 15 ร้าน ร้านเสื้อผ้า 8 ร้าน เสริมสวย 4 ร้าน ตัดผม 5 ร้าน จำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าและซ่อมแซม 5 ร้าน จำหน่ายวิทยุโทรทัศน์ 3 ร้าน สถานพยาบาล 2 แห่ง ซ่อมจักรยานยนต์ 3 ร้าน ธนาคาร 2 แห่ง ร้านซ่อมจักรยาน 2 ร้าน ขายยา 2 ร้าน ขายปุ๋ยเมล็ดพันธ์พืช 4 ร้าน

ด้านการเมืองและการบริหาร ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตาพระยาให้ความสนใจทางการเมืองปานกลาง คือ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกเทศบาล ร้อยละ 70.65 และไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ร้อยละ 70.50 เมื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี วันที่ 1 เมษายน 2550 ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลตาพระยา มีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบท ชุมชนยังมีลักษณะเป็นชนบท ขณะเดียวกันในชุมชนมีการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนมากขึ้น มักอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มปัญหาสิ่งแวดล้อมอาจเกิดขึ้นในอนาคตได้แก่ปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ปัญหาการระบายน้ำ การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย

เทศบาลตำบลตาพระยายังมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ที่สำคัญเนื่องจากดั้งเดิมเป็นป่าสงวนแห่งชาติซึ่งมีต้นไม้ที่มีคุณค่าและอุดมสมบูรณ์ เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป บ้านเมืองเจริญขึ้นได้ตั้งเป็นชุมชน หมู่บ้านขึ้น ปัจจุบันทางราชการได้มีนโยบายในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยระดมเงินงบประมาณ ความร่วมมือจากทุกหน่วยงานอย่างจริงจัง เพื่อแก้ไขปัญหาและรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ต่อไป

ด้านการศึกษาศาสนาเทศบาลตำบลตาพระยา มีจำนวนโรงเรียนและสถานศึกษาในพื้นที่จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลตาพระยา โรงเรียนอนุบาลตาพระยา โรงเรียนตาพระยา โรงเรียนศรีตาพระยา (เอกชน) โรงเรียนปริยัติธรรม (วัดตาพระยา)

ด้านศาสนา วัดจำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย วัดตาพระยา และ วัดเขาพรหมสุวรรณ มีจำนวนโบสถ์ (ศาสนาคริสต์) 1 แห่ง

ด้านการสาธารณสุข ประกอบด้วย โรงพยาบาลตาพระยา 1 แห่ง (ขนาด 30 เตียง) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 1 แห่ง สถานพยาบาล 3 แห่ง ร้านขายยา 2 แห่ง

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสถานีตำรวจภูธรอำเภอตาพระยา กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 124 อาสารักษาดินแดนอำเภอตาพระยา และศูนย์ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลตาพระยา

ด้านการคมนาคมขนส่ง เทศบาลตำบลตาพระยา มีถนนเส้นทางหลักของกรมทางหลวงแผ่นดิน สายธนะวดี (สายอรัญประเทศ - ตาพระยา) ช่วงกิโลเมตรที่ 49 – 50 ตัดผ่าน และมีถนนของเทศบาลเชื่อมสายหลัก และถนนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพใช้การได้ดี ไฟฟ้าและแสงสว่าง ในเขตเทศบาลตำบลตาพระยา มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนได้ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะถนนเส้นทางหลักเกือบทุก ๆ เส้นทาง ทั้งการขยายเขตไฟฟ้า การซ่อมแซมทำให้ครัวเรือนได้รับความสะดวกในการสัญจร และเทศบาลได้กำหนดแผนการดำเนินการไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล ในการขยายเขตการปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าสาธารณะเพื่อให้ราษฎรได้รับบริการอย่างทั่วถึง

ด้านสังคมสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในเขตเทศบาล มักอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ยังมีลักษณะของสังคมชนบทอยู่โดยยึดตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นไว้

เขตอำเภอโคกสูง

1) เทศบาลตำบลโคกสูง

เทศบาลตำบลโคกสูง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ภายในบริเวณตำบลโคกสูง ถนนธนะวดี กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ในเขตหมู่ที่ 8 อยู่ห่างจากตัวกิ่งอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร มีเนื้อที่ตำบลประมาณ 65 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 40,625 ไร่ เทศบาลตำบลโคกสูง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นเทศบาลตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและเทศบาลตำบล พ.ศ.2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540 โดยมี นายสุทิน ชมดี กำนันตำบลโคกสูง เป็นประธานกรรมการบริหารคนแรก (โดยตำแหน่ง) และได้เปลี่ยนชื่อจากประธานกรรมการบริหารเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ.2546 ในปีพ.ศ.2552 ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงเป็นเทศบาลตำบลโคกสูงมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลโนนหมากมุ่น อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

ภูมิประเทศสภาพโดยทั่วไปเทศบาลตำบลโคกสูง เป็นที่ราบลาดเทไปทางทิศ ตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา มีภูเขาที่สำคัญ คือ เขาอีต่างแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน ประกอบด้วยหมู่ที่ 1 บ้านโคกสูงหมู่ที่ 2 บ้านดอนไร่หมู่ที่ 3 บ้านหนองเสม็ดหมู่ที่ 4 บ้านละ ลมติม หมู่ที่ 5 บ้านหาดสำราญ หมู่ที่ 6 บ้านดอนหลุม หมู่ที่ 7 บ้านน้อยละลมติม หมู่ที่ 8 บ้านโคกไม้ งามหมู่ที่ 9 บ้านหนองหญ้าแก้ว หมู่ที่ 10 บ้านหนองลิ้ม หมู่ที่ 11 บ้านร่มไทรประชากรทั้งสิ้น 6,790 คน แยกเป็นชาย 3,404 คน หญิง 3,386 คนสภาพเศรษฐกิจ ประชากรในเขตตำบลโคกสูง ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก

ด้านการศึกษา สถาบันองค์กรทางศาสนาและด้านการสาธารณสุข คือมี สถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา 3 แห่ง และระดับมัธยมศึกษา 1 แห่ง มีสถาบันและองค์กรทาง ศาสนาจำนวน 3 แห่ง มีสถานอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน 2 แห่ง

2) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหมากมุ่น

ตำบลโนนหมากมุ่นเป็นตำบลที่แยกการปกครองมาจากตำบลโคกสูงเมื่อเดือน มิถุนายน 2533 มีหมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน 6 หมู่บ้าน ที่ตั้งหมู่บ้านติดต่อแนวชายแดนไทย- กัมพูชา ประชากรนับถือศาสนาพุทธและใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาพูด

พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบ มีลำห้วยหินตั้งและลำห้วยเฮี้ยไหลผ่านพื้นที่ ตำบลมีป่าชุมชน “โคกหนองรัง” พื้นที่ 4,717 ไร่ เป็นป่าอนุรักษ์ของตำบลโดยมีอาณาเขตติดต่อกับ พื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดกับตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดกับตำบลป่าไร่ ตำบลหนองสังข์ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดกับบ้านหนองแอก ตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก รองลงมาเป็นการทำพืชไร่ เช่น ทำ ไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย และการเลี้ยงสัตว์

3) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ใน บริเวณตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ในเขตพื้นที่หมู่ที่ 6 อยู่ห่างจากตัวอำเภอ ประมาณ 3 กิโลเมตร อาคารตั้งอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 76.96 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 48,100 ไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
สภาพโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับ
ประเทศกัมพูชา สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงลาดไปทางทิศตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา มีภูเขาที่สำคัญ
คือ เขานี้ต่าง

เขตอำเภอคลองหาด

1) เทศบาลตำบลคลองหาด

หมู่บ้านคลองหาด ตั้งชื่อตามลักษณะเด่นของต้นไม้ “มะหาด” ขนาดใหญ่และเป็น
ไม้ที่หายาก เป็นหมู่บ้านตามแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา โดยมีประชาชนจากหลายพื้นที่ของ
ประเทศไทยอพยพเดินทางเข้ามาตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพ ทำไร่ เนื่องจากสภาพดินที่อุดมสมบูรณ์ ที่
เอื้ออำนวยเหมาะแก่การเพาะปลูก โดยขึ้นตรงการปกครองกับอำเภอวัฒนานคร ต่อมาผู้คนอพยพเข้า
หนาแน่นจึงได้แยกการปกครองยกฐานะขึ้นเลื่อนขึ้นเป็นกิ่งอำเภอคลองหาด ในปี พ.ศ.2526 และเป็น
อำเภอคลองหาดจนถึงปัจจุบันนี้

ตำบลคลองหาดมีจำนวน 13 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ราบลุ่มตามแนวเชิงเขาคัล้าย
แอ่งกระทะ มีภูเขาล้อมรอบตามแนวถนนสายคลองหาด - ทุ่งขนาน และแนวชายแดนไทย - กัมพูชา
เทศบาลตำบลคลองหาดมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลเบญจธร อำเภอคลองหาด และตำบลทับพริก
อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลไทยอุดม ตำบลคลองไก่อี้น อำเภอคลองหาด
จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลวังใหม่ อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือการทำสวน และทำไร่ ส่วนอาชีพ
เสริมคือการค้าขายตามแนวชายแดนไทย - กัมพูชา

2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองไก่อี้นมีเนื้อที่
ทั้งสิ้น 87.50 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 54,690 ไร่ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2531 เป็น
ตำบลหนึ่งในเจ็ดตำบลของอำเภอคลองหาด ได้รับการประกาศจัดตั้งจากสภาตำบลเป็นองค์การ
บริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอคลองหาด ระยะทางห่าง
จากที่ตั้งที่ว่าการอำเภอคลองหาด ประมาณ 7 กิโลเมตรองค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้นมี
อาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลไทยอุดม อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขา
จันทร์แดง เทือกเขากกมะม่วง และเทือกเขาตาง้อ

เขตอำเภอรัฐประเทศ

1) องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก

องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึกแยกมาจากตำบลคลองน้ำใสปี พ.ศ.2514 ตั้งชื่อตำบลตามองค์การบริหารผ่านศึก ซึ่งมาจัดตั้งเป็นนิคมสงเคราะห์ทหารผ่านศึก แบ่งการปกครองออกเป็น 13 หมู่บ้าน ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีคลองธรรมชาติและคลองขุดไหลผ่านพื้นที่อาณาเขตทางด้านทิศใต้ของตำบลมีพื้นที่ติดกับประเทศกัมพูชาจากอำเภอรัฐประเทศใช้เวลาเดินทางถึง ตำบลผ่านศึกประมาณ 30 นาที ระยะทาง 19 กม. พื้นที่ตำบลผ่านศึกมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส องค์การบริหารส่วนตำบลปากห้วย อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา รองลงมาประกอบอาชีพทำไร่มันสำปะหลัง ไร่ข้าวโพด เป็นต้น

2) เทศบาลเมืองรัฐประเทศ

เทศบาลเมืองรัฐประเทศได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช 2482 ประกาศในพระราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2482 การจัดตั้งเทศบาลตำบลรัฐประเทศ เมื่อปีพุทธศักราช 2482 มีพื้นที่ทั้งหมด 164 ตารางกิโลเมตร ต่อมาได้มีการพิจารณาถึงอาณาเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลรัฐประเทศใหม่ เนื่องจากส่วนกลางพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความรับผิดชอบกว้างขวางเกินกว่ากำลังงบประมาณของเทศบาลตำบลรัฐประเทศ ที่จะบำรุงดูแลและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลรัฐประเทศ ให้เหลือพื้นที่อาณาเขตความรับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 5 ตารางกิโลเมตร เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการบริหารงานของเทศบาล อย่างไรก็ตามเทศบาลตำบลรัฐประเทศได้ขอเปลี่ยนแปลงฐานะยกขึ้นเป็นเทศบาลเมืองรัฐประเทศ โดยกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะจากเทศบาลตำบลรัฐประเทศขึ้นเป็นเทศบาลเมืองรัฐประเทศ ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 เป็นต้นไป

3) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใสมีพื้นที่ติดชายแดนไทย – กัมพูชา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอรัฐประเทศ ระยะห่างจากอำเภอประมาณ 14 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ลาดเอียงที่ราบเชิงเขาพื้นที่สาธารณะ พื้นดินเป็นดินเหนียวปนทรายแหล่งน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี พื้นที่ส่วนใหญ่จึงใช้น้ำฝนเป็นหลักในการทำ

การเกษตรพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส มีเนื้อที่ประมาณ 66.95 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นประมาณ 41,837 ไร่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใสมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลปากห้วย
และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

ทิศใต้ ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามและประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึกและประเทศกัมพูชา

ลักษณะภูมิประเทศสภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ลาดเอียงที่ราบเชิงเขาพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ป่าโดยรอบเขาน้อยสีชมพู และมีลำคลองตามธรรมชาติกั้นพรมแดนไทย – กัมพูชามีความยาวประมาณ 8 กิโลเมตรความกว้างไม่มากนัก สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวและดินปนทรายมีแหล่งน้ำดีซึ่งเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม และทำไร่ทำสวนผลไม้เนื่องจากเป็นตำบลที่อยู่ติดกับประเทศกัมพูชาจึงมีการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศและมีการแลกเปลี่ยนสินค้ากันอยู่เสมอ มีแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานเหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ระยะทางห่างจากอำเภออรัญประเทศประมาณ 14 กิโลเมตร ทุก ๆ ปีจะมีงานประเพณีแห่ห่อปราสาทผึ้งของชาวไทยอู้อประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยอู้อ ซึ่งขยันและประหยัดหมู่บ้านทั้ง 12 หมู่บ้าน มีพื้นที่ไม่ห่าง

สภาพเศรษฐกิจและสังคมประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่การทำนา ทำไร่ พื้นที่ทำไร่ที่ปลูกมากเป็นอันดับหนึ่งก็คือ ข้าวโพด มันสำปะหลัง มะละกอ อ้อย ทำสวน ประเภทของพืชที่ปลูก คือ มะพร้าว มะม่วง กล้วย ขนุน ส้มโอ มะขามหวาน ลำไย นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ เป็ด หมู วัว เป็นต้น

4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ตั้งอยู่เลขที่ 44 หมู่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภออรัญประเทศ ใช้การเดินทางเส้นทางสายสุวรรณศร แยกมาถนนสาย 3366 มีระยะห่างจากอำเภออรัญประเทศเป็นระยะทาง 6 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด (โดยประมาณ) 50 ตารางกิโลเมตร หรือ 29,537 ไร่ ตำบลท่าข้ามมีพื้นที่บางหมู่บ้านมีทิศทางด้านตะวันออก อาณาเขตติดกับชายแดนไทย-กัมพูชาและมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลอรัญประเทศ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลปากห้วย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลคลองน้ำใส

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลท่าข้าม มีสภาพเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะสมกับการเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่

5) องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก

ประวัติศาสตร์ตำบลทับพริกมาจากการบอกเล่าของชุมชนที่อยู่อาศัยตั้งแต่ช่วงเริ่มจัดตั้งหมู่บ้านและชาวชุมชนที่เป็นคนรุ่นลูกหลานที่ช่วยกันเล่าเรื่องราวของหมู่บ้าน ทั้งจากประสบการณ์ตรงและที่ได้ยินมา ประวัติศาสตร์ตำบลทับพริกแบ่งออกเป็นยุคต่าง ๆ เป็น 6 ยุค คือ

ยุคที่ 1 “บุกเบิก” (พ.ศ. 2503 – 2507)

ยุคที่ 2 “ตั้งชุมชน”(พ.ศ. 2507 – 2517)

ยุคที่ 3 “อพยพ” (พ.ศ. 2517 – 2520)

ยุคที่ 4 “กลับถิ่น-ฟื้นฟู-ต่อสู้-พัฒนา”(พ.ศ. 2521 – 2530)

ยุคที่ 5 “ยุคสงครามสงบกลับสู้รบเศรษฐกิจ” (พ.ศ. 2531 – 2537)

ยุคที่ 6 “ร่วมใจพัฒนา-แก้ปัญหาสังคม”(พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน)

ยุคที่ 1 “บุกเบิก”(พ.ศ. 2503-2507)

ก่อนปีพ.ศ.2530 บริเวณตำบลทับพริกปัจจุบันเป็นป่า ต่อมาปีพ.ศ.2503 ชาวบ้าน ตำบลคลองน้ำใส ซึ่งเป็นชาวญ้อ ประมาณ 3 – 5 ครอบครัว อพยพลงมาอยู่บริเวณนี้ ในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกันนั้นบริษัทพานทองซึ่งได้สัมปทานตัดไม้บริเวณนี้เข้ามาพร้อมกับลูกจ้างตัดไม้ ซึ่งเป็นชาวส่วยจากหมู่ 12 ตำบลคลองน้ำใส กลุ่มลูกจ้างที่เข้ามานี้ได้มาสร้าง “ทับ” ซึ่งหมายถึงเพิงพักอาศัย และปลูกพริกไว้ที่พักผู้อพยพเข้ามาอยู่ในบริเวณนี้มีมากขึ้นรวมประมาณ 22 ครัวเรือน ชาวบ้านเข้ามารับจ้างตัดไม้ ทำไร่ข้าวโพดและปลูกฝ้าย เนื่องจากพื้นดินบริเวณนี้ไม่เหมาะสมกับการทำนา ชาวบ้านเอาฝ้ายไปขายและนำไปซื้อข้าวรวมทั้งปัจจัย 4 จากบริเวณทิศเหนือของตำบลคลองน้ำใส

ยุคที่ 2 “ตั้งชุมชน” (พ.ศ.2507 – 2517)

เมื่อเห็นว่ามีคนเข้าอยู่มากขึ้นจึงตั้งหมู่บ้านใช้ชื่อว่า “บ้านทับพริก” หมู่ 12 ขึ้น ตำบลคลองน้ำใสมีผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือ นายพรม เชื้อคำศรี ในช่วงนี้ป่าไม้เริ่มหมดไป เนื่องจากการตัดไม้ของบริษัทที่ได้สัมปทาน พื้นที่ป่าถูกเปลี่ยนมาเป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีคนอพยพเข้ามาในชุมชนมากขึ้น การเกษตรเริ่มเข้ามาสู่การผลิตเพื่อการขายมากขึ้นลำดับเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงสำคัญในชุมชนในยุคนี้มี ดังต่อไปนี้

ปี พ.ศ.2508 เป็นปีที่มีการตั้งโรงเรียน 2 โรง คือโรงเรียนทับวังมน และโรงเรียนทับพริก มีการสร้างสำนักสงฆ์ทับพริก ผู้คนตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณทิศตะวันออกของตำบลในปัจจุบันซึ่งติดกับชายแดน

ช่วงปี พ.ศ.2515 – 2516 กลุ่มที่อพยพเข้ามาอยู่อาศัยและทำกินในตำบลทับพริกช่วงนี้คือ ญาติ คนรู้จักของชาวตำบลทับพริกที่ได้ข่าวแบบปากต่อปากว่า ที่นี้มีพื้นที่การเกษตรอยู่มากที่ยังไม่มีการจับจอง ผู้คนจากจังหวัดต่างๆในภาคกลางเช่น ลพบุรี สระบุรี และจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น ปราจีน ฉะเชิงเทรา นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านจากภาคอีสานเข้ามาอยู่บริเวณนี้ด้วย หลังจากผู้ใหญ่บ้านคนแรกเสียชีวิต ประมาณปลายปี 2518 นายช้อย ทำกิจการเป็นผู้ใหญ่บ้านคนที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2518

ยุคที่ 3 “อพยพ” (พ.ศ.2517 – 2520)

พ.ศ. 2517 – 2518 ชาวบ้านเล่าว่ามีทหารจากกาญจนบุรีมาสร้างทางลูกรังผ่านตำบลทับพริก การอพยพเข้ามาอยู่ในพื้นที่มีอย่างต่อเนื่อง ส่วนอาชีพหลักของชาวชุมชนทับพริกยังคงเป็นการทำไร่ข้าวโพดและฝ้าย มีการเริ่มปลูกพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่นมันสำปะหลัง ถั่วเหลือง และถั่วเขียว เป็นต้น

ช่วงนี้เป็นอีกช่วงหนึ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของตำบลทับพริก คือ ประมาณ 17 เมษายน 2517 เกิดการสู้รบรุนแรงในประเทศกัมพูชา แบ่งเป็น 2 ฝ่าย เขมรแดงได้ปกครองกัมพูชา และในปีนั้นมีทหารเขมรแดงมาก่อตั้งกองทัพอุ้มเขมรตรงกับบ้านพันวังมน ประกอบกับขณะนั้นมีการก่อตัวของคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยและได้เข้าร่วมมือกับเขมรแดงได้ตั้งพื้นฐานทัพในพื้นที่ชายแดนตรงข้ามกับประเทศไทยที่ทับวังมนจนถึงปี พ.ศ.2519 สถานการณ์ทวีความรุนแรงขึ้น มีทหารเขมรแดงบุกเข้ามาถึงชายแดนไทย 4 ชุมชนคือ บ้านสี่แยกทันใจ บ้านทับวังมน บ้านเขาสารภี บ้านคลองหว่าและบ้านทับพริก

เหตุการณ์ที่ชาวบ้านจำได้อย่างแม่นยำ คือ ประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ.2520 ทหารเขมรแดงเผาทำลายวัด โรงเรียนที่อยู่อาศัย ชาวบ้านต้องอพยพลอยออกจากบริเวณชายแดนบริเวณดังกล่าวเป็นที่ร้างที่มีทหาร ตำรวจไทยเข้ามารักษาความสงบ ห่างจากชายแดนและพื้นที่ชายแดนตลอดเป็นแนวพื้นที่สู้รบ ในเขตแดนกัมพูชามีการสู้รบกับทหารเวียดนาม ทหารเวียดนามตีเขมรแดงตกหนีเข้ามาอยู่ในหมู่ 2 บ้านทับพริกทำให้เกิดศูนย์อพยพขึ้นในหมู่บ้านนี้

ยุคที่ 4 “กลับถิ่น-ฟื้นฟู-ต่อสู้อุปสรรค” (พ.ศ. 2521 – 2530)

ในปีพ.ศ.2521 หน่วย กรป.กลาง เข้ามาจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ชาวบ้านหมู่ 2 และหมู่ 6 ให้ราษฎรอยู่อาศัยรายละ 2 งาน (โดยมีเอกสารสิทธิ์) มีการจัดแบ่งพื้นที่อาศัยไว้เป็น 310 ล็อก ในช่วงนั้นมีคนเข้ามาอยู่ประมาณ 100 ล็อก ผู้ที่ได้รับการจัดสรรส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่เคยอยู่บริเวณนี้มาก่อน สำหรับที่ทำกินก็ให้ทำต่อไปได้ (โดยไม่มีเอกสารสิทธิ์)

ตำบลทับพริกได้แบ่งเขตการปกครองออกจากตำบลคลองน้ำใส ในวันที่ 8 มิถุนายน 2521 ประกอบด้วย หมู่ 2 บ้านทับพริก หมู่ 3 บ้านเขาสารภี และหมู่ 4 บ้านคลองหว่า โดยมีผู้ใหญ่บ้านนายซ้อย ทำกิจการ เป็นกำนันคนแรกของตำบลทับพริก

การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญอีกประการหนึ่งในช่วงนี้ คือ ประมาณปี พ.ศ.2528 – 2529 มีการจัดสรรที่ดินให้ราษฎรในหมู่ 4 ก่อน โดยหน่วยทหารพัฒนาการเคลื่อนที่ ต่อมาเมื่อมีข่าวว่าจะมีการจัดสรรที่ดินให้ราษฎรในพื้นที่ตำบลทับพริกอีก ชาวบ้านที่เคยจับจองที่ดินและทำการเกษตรบนที่ดินที่จับจองไว้ก่อนแล้วต่างก็พากันขายที่ดินให้กับนายทุนที่มาจับซื้อ สาเหตุเพราะกลัวว่าที่ดินจะถูกจัดสรรเหมือนหมู่ 4 (นายทุนมีข้อมูลจากทหารว่าที่ดินบริเวณใดบ้างที่จะถูกนำไปจัดสรร แต่ชาวบ้านไม่มีข้อมูลนายทุนจะถือโอกาสกว้านซื้อที่ดินที่อยู่นอกพื้นที่จัดสรร) ในครั้งนี้ นับเป็นการจัดสรรครั้งที่ 2 โดยให้เป็นที่อยู่อาศัย 1 ไร่และพื้นที่การเกษตร 14 ไร่ ผู้ที่ขายที่ดินไปแล้วและไม่ได้รับการจัดสรรจึงกลายเป็นผู้ขายแรงงานรับจ้างนายทุนที่ซื้อที่ดินปลูกอ้อยและข้าวโพดการสู้รบในเขมรยังคงดำเนินอยู่ในช่วงปีพ.ศ.2529 – 2520 ผู้หญิง เด็ก คนชรา ต้องอพยพออกไปนอกชุมชนเป็นระยะ ๆ ครั้งละ 4-5 วัน สำหรับผู้ชายจะยังคงอยู่ในชุมชนและทำงานประกอบอาชีพในชุมชนต่อไป

ยุคที่ 5 “ยุคสงครามสงบกลับสู้รบเศรษฐกิจ” (พ.ศ. 2531 – 2537)

ตำบลทับพริกเริ่มเข้าสู่ความสงบอีกครั้งหลังปีพ.ศ.2531 – 2537 มีการซื้อขายที่ดินโดยนายทุนจากจังหวัดชลบุรี ได้กว้านซื้อที่ดินผ่านนายหน้าซึ่งเป็นคนในตำบลทับพริก โดยอาศัยสถานการณ์ปล่อยข่าวเรื่องการจัดสรรที่ดินทำกินทำให้ชาวบ้านขายที่ดินในราคาถูก คนตำบลทับพริกซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินกลับกลายเป็นลูกจ้างขายแรงงานบางส่วนประมาณ 3% และเป็นเจ้าของที่ดินทำกินประมาณ ร้อยละ 40 ทำให้ราษฎรในชุมชนมีหนี้สินเกิดขึ้น

ยุคที่ 6 “ร่วมใจพัฒนา-แก้ปัญหาสังคม” (พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน)

ในปีพ.ศ.2540 กรมที่ดินมีการจัดขยายพื้นที่หมู่ 4 และหมู่ 7 เสริมให้สมาชิกที่ยังไม่มีพื้นที่ทำกิน 10 ไร่ เกษตร 14 ไร่ จำนวน 15 ครัวเรือนซึ่งเป็นการจัดที่ดินทำกินให้ชาวบ้านเป็นครั้งที่ 3

ในขณะที่ตำบลทับพริกมีโครงการพัฒนาเกิดขึ้นหลายโครงการ การจัดตั้งกลุ่มในหมู่บ้านเกิดขึ้นในช่วงปีพ.ศ.2541 – 2544 โดยเฉพาะกลุ่มออมทรัพย์และกลุ่มส่งเสริมอาชีพมีงบประมาณมาสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ในตำบล ขณะเดียวกันนั้นปัญหาสังคมเริ่มเห็นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ปัญหายาเสพติด โรคเอดส์ การลักขโมย เนื่องจากตำบลทับพริกเป็นเขตติดชายแดนมีแรงงานต่างถิ่นเข้ามาจาก 2 แหล่ง ได้แก่ผู้ใช้แรงงานตัด-อ้อยซึ่งเป็นแรงงานจากอีสานและแรงงานจากเขมร

ปีพ.ศ.2545 หมู่ 3 ได้ขอขยายพื้นที่ทำกินเพิ่มเติมอยู่ในระหว่างดำเนินการซึ่งหากได้รับการพิจารณาให้จัดสรรที่ดินทำกินเสริมให้ราษฎรอีก ถือเป็นครั้งที่ 4 ที่มีการจัดพื้นที่ทำกินให้ราษฎรตำบลทับพริก

อาณาเขตติดต่อขององค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ด้านเศรษฐกิจ รายได้เฉลี่ยของประชากร 54,799/คน/ปี ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมรองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และรับจ้างทั่วไป รวมถึงไม่ได้ประกอบอาชีพ

ด้านวัฒนธรรม/ภาษาพบว่าในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับพริกมีภาษาที่ใช้ในตำบลทับพริกมีอยู่ 3 ภาษา คือ ภาษาญ้อ ภาษาลาว และภาษาไทยที่ใช้กันส่วนมากคือ ภาษาญ้อ

ประเพณีวัฒนธรรมในตำบลทับพริกมีเทศกาลสำคัญ เช่น วันเข้าพรรษา มีการหล่อเทียนพรรษา วันสงกรานต์มีการรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ วันออกพรรษามีการทอดกฐินจับสลากภัต และยังมีประเพณีท้องถิ่นที่ทำเป็นประจำทุกปี ได้แก่ แห่ปราสาทผึ้ง บั้งไฟ และยังมีกิจกรรมกลุ่ม จัดหาผ้าป่าสามัคคีทอดให้กับวัดในพื้นที่

6) เทศบาลตำบลป่าไร่

เทศบาลตำบลป่าไร่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2552 อยู่ในเขตการปกครองของอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตามกฎหมายว่า

ด้วยลักษณะการปกครองท้องที่ ตำบลป่าไร่ ตั้งอยู่ฝั่งขวาของถนนระวีถิ ฝั่งซ้ายของถนนสุวรรณศร (ถ้ามาจากตำบลอรัญประเทศ) หรือเหนือสุดแดนสยามด้านตะวันออก และมีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่อื่น ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองสังข์ ตำบลหนองม่วง และตำบลโนนหมากมุ่น
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว และประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลโนนหมากมุ่น อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว และประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลบ้านใหม่หนองไทรตำบลบ้านด่าน และตำบลอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ ใช้ทำนา ปลูกพืชไร่ และไม้ผล แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำบ้านป่าไร่ใหม่ มีห้วยเหี้ยและห้วยทุ่งมนไหลผ่านทางตอนเหนือของพื้นที่

2. ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีที่มีพื้นที่ติดแนวชายแดนไทย-กัมพูชา จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลหนองตาคง 2) เทศบาลตำบลคลองใหญ่ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต 4) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน และ 5) องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน

1) เทศบาลตำบลหนองตาคง

“หนองตาคง” มีที่มาจากเมื่อสมัยก่อน ได้มีนักปราชญ์ชาวบ้านชื่อ “ตาคง” ซึ่งเป็นผู้ที่มีความถนัดในการทำเครื่องปั้นดินเผา เช่น หม้อ ไห ถ้วยชาม และภาชนะอื่น ๆ ได้คัดเลือกดินที่เหมาะสมกับการทำเครื่องปั้นดินเผาที่บริเวณหนองน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันสันนิษฐานว่า น่าจะอยู่บริเวณบ้านปิ่นหม้อ บ้านบึงขันธ์ หมู่ที่ 3 ตำบลหนองตาคง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี (เดิมตำบลเทพนิมิตเป็นส่วนหนึ่งของตำบลหนองตาคง และได้แยกออกเป็นตำบลเทพนิมิต ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อประมาณ พ.ศ. 2524) ซึ่งหนองน้ำที่ปราชญ์ชาวบ้านชื่อ “ตาคง” ใช้ดินปั้นเครื่องปั้นดินเผา ชาวบ้านและผู้คนที่สัญจรไปมาจึงเรียกบริเวณดังกล่าวว่า “หนองตาคง” ตำบลหนองตาคง เป็นตำบลหนึ่งใน 5 ตำบล ที่อยู่ภายใต้การปกครองท้องที่ของอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จากประวัติการก่อตั้งพื้นที่ ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าก่อตั้งมาเมื่อใด ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน และได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลหนองตาคง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาคง เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2539 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 113 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 และมีผลใช้ในวันที่ 30 มีนาคม 2539 และได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลหนองตาคง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2551

เทศบาลตำบลหนองตาคง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดจันทบุรี ห่างจากตัวจังหวัดจันทบุรี ประมาณ 70 กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอโป่งน้ำร้อน ประมาณ 29

กิโลเมตร อยู่ห่างจากทางหลวงหมายเลข 317 (จันทบุรี – สระแก้ว) ประมาณ 15 กิโลเมตร มีถนนสายทับไทร – ตามูน และถนนสายพังงอน – จางวาง ผ่านตำบลและเชื่อมติดต่อกับทางหลวงหมายเลข 317 ประมาณ 16 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว และตำบลเทพนิมิต
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

2) เทศบาลตำบลคลองใหญ่

เทศบาลตำบลคลองใหญ่ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอโป่งน้ำร้อน ไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตรตามทางหลวงชนบทหมายเลข 3193 พื้นที่ทั้งตำบล มีจำนวน 193.5 ตารางกิโลเมตร (120,937.5 ไร่) โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับพื้นที่ตำบลเทพนิมิต อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับพื้นที่อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ตำบลคลองใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินเขา ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายเก็บน้ำไม่อยู่ จึงเหมาะแก่การปลูกพืชไร่อายุสั้น ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพด อ้อย สวนผลไม้ ไร่จ้าง ค่าขาย หน่วยธุรกิจในพื้นที่เทศบาลประกอบด้วย ตลาดการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา บ้านฝักกาด 1 แห่งที่ถือว่าเป็นแหล่งการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญของไทยในอนาคต

3) องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต

ตำบลเทพนิมิตเป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 5 ตำบล ของอำเภอโป่งน้ำร้อน ซึ่งจัดตั้งขึ้นเป็นตำบลโดยแยกออกจากตำบลหนองตาคง เมื่อปี พ.ศ.2529 ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบด้วย 8 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเนินแดง บ้านเทพนิมิต บ้านบึงขันธ์กลาง บ้านแหลม บ้านบึงขันธ์ล่าง บ้านบึงขันธ์บน บ้านหนองกก และบ้านแหลมใหญ่

พื้นที่ของตำบลเทพนิมิตส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เป็นที่ราบสูงสลับเนินเขา มีพื้นที่ทั้งหมด 73.79 ตารางกิโลเมตร 46,118.75 ไร่ มีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ คลองพระพุทธไหลผ่าน และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองตาคง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองใหญ่ อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหนองตาคง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

4) องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน

ตำบลทุ่งขนาน ชื่อตำบลนี้ตั้งจากพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง คือต้นฝักกูด ซึ่งขึ้นอยู่ตามริมคลอง และตามหัวคันนา ฝักกูดภาษาเขมรเรียกว่าฝักขนาน เมื่อขึ้นอยู่เป็นทุ่ง ชาวบ้านแถบนี้มีเชื้อสายเขมร จึงเรียกว่า บริเวณนี้ว่าทุ่งขนาน และเรียกเป็นชื่อตำบลว่า ตำบลทุ่งขนาน

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน แต่เดิมเป็นสภาตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และได้รับการประกาศยกฐานะเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบลทุ่งขนาน เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2538 ปัจจุบันที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนานตั้งอยู่ เลขที่ 99/9 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน ตั้งอยู่ติดกับบริเวณโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งขนาน เลขที่ 99/9 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ห่างจากตัวจังหวัดจันทบุรีประมาณ 85 – 87 กิโลเมตร และห่างจากที่ทำการอำเภอสอยดาวประมาณ 14 กิโลเมตร ติดถนนลาดยางสายทุ่งขนาน-คลองหาด จังหวัดสระแก้วมีเนื้อที่ประมาณ 120.7 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 75,500 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับภูเขาเป็นบางที่มีเทือกเขา อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวเขตติดต่อดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลคลองไถ่เถื่อน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลทรายขาว และตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลปะตง และตำบลทับช้าง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

สภาพทางเศรษฐกิจประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ทำไร่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน ทำสวนผัก เช่น ผักกาดขาว มะเขือ พริก แพงทำสวนผลไม้ เช่น ลำไย มะม่วง มะละกอ ฝรั่งทั่วไป และค้าขาย เป็นต้น

สภาพทางสังคม ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนานมีสถานศึกษาที่ประกอบด้วยโรงเรียนในระดับประถมศึกษา 5 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน 3 แห่ง มีสถาบันและองค์กรทางศาสนา ได้แก่ วัด/สำนักสงฆ์ 11 แห่ง ศาลเจ้า 1 แห่ง โบสถ์คริสต์ 1 แห่ง ภายในพื้นที่ยังมีบ้านเรือนบางหลังคาเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากตกสำรวจ นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนานได้มีการจัดตั้งมวลชนเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาในพื้นที่ประกอบด้วย กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มไทยอาสาป้องกันชาติ กองหนุนเพื่อความมั่นคง และกลุ่มสตรีอาสาพัฒนา

5) องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน

องค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน ตั้งอยู่เลขที่ 320 หมู่ที่ 1 ตำบลสะตอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสอยดาวเป็นระยะทาง โดยประมาณ 16 กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3424 ห่างจากจังหวัดจันทบุรี เป็นระยะทางโดยประมาณ 72 กิโลเมตรมีพื้นที่ทั้งหมด 64.6 ตารางกิโลเมตร หรือ 40,375 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขาหรือที่ราบสูงมีบางพื้นที่เป็นภูเขาและที่ราบลุ่ม ลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนหิน พื้นใต้ดินเป็นหินดาน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลทุ่งขนาน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองตาcong อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอาศัยในเขตตำบลทุ่งขนานทำให้มีการใช้ภาษาพูดที่เป็นภาษาไทยอีสานประมาณ ร้อยละ 60 และยังคงผลต่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรมในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน จะมีความเชื่อไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับหมู่บ้านใด ราษฎรมาจากจังหวัดไหนมากก็จะมีวัฒนธรรมความเชื่อตามจังหวัดนั้น ๆ ส่วนใหญ่มีความเชื่อเรื่องโชคลาง ของคลัง บุญวาสนา และการนับถือผู้สูงอายุและผู้นำหมู่บ้าน ยึดปฏิบัติพิธีกรรม เช่น การทำบุญเข้าพรรษาการทำบุญออกพรรษา ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีวันลอยกระทงประเพณีทำบุญบั้งไฟ – แห่นางแมว เป็นต้น

3. ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดตราด

จังหวัดตราดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดชายแดนจำนวน 13 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลตะกวาง 2) องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด 3) เทศบาลตำบลชำรึก 4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม 5) เทศบาลตำบลคลองใหญ่ 6) เทศบาลตำบลหาดเล็ก 7) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ 8) องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด 9) เทศบาลตำบลหนองบอน 10) องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย 11) องค์การบริหารส่วนตำบลด่านชุมพล 12) องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูนและ 13) องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรี

1) เทศบาลตำบลตะกวาง

ตามคำบอกเล่าของผู้สูงอายุว่าในอดีตมีลำคลองใหญ่ไหลผ่าน (คลองท่าเลื่อนในปัจจุบัน) มีจระเข้ชุกชุมมาก สร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก จึงได้คิดหาวิธีดักจับจระเข้ขึ้นมา ลักษณะคล้ายเบ็ดตกปลาแต่มีสามง่าม เรียกว่าตะกวาง ต่อมา ได้เรียกบริเวณติดปากกันว่า “บ้านตะกวาง” และต่อมาก็ได้เรียกเป็นชื่อตำบลตะกวางจนกระทั่งปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะกวาง ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542) เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2542 อยู่ในเขตการปกครองของ ตำบลตะกวาง อำเภอเมือง จังหวัดตราด ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะกวางได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย

ลักษณะทางภูมิประเทศเป็นที่ราบชายเขาเรียบฝั่งทะเลและที่ราบลุ่ม แนวชายเขาติดต่อกับประเทศกัมพูชาบางส่วนโดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลท่าพริก ตำบลท่ากุ่ม อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับป่าชายเลน ทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลชำรึก อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด และประเทศกัมพูชาบริเวณเทือกเขาบรรทัด

2) องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด

พื้นที่ตำบลแหลมกลัด เดิมชาวบ้านเรียกว่า “บ้านช่องโจร” เหตุเพราะมีการปล้นจี้ฆ่า หลบซ่อนและมีการช่องสุ่ม ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จประพาสจังหวัดตราดเกี่ยวกับกรณี

พิพาทดินแดนกับฝรั่งเศส ทรงทราบเรื่องจึงโปรดให้ “หลวงนาวา” มาเป็นนายช่างดูแลรักษาความสงบ ประกอบกับบริเวณพื้นที่เป็นแหลมยื่นไปในทะเลจึงเรียกชื่อใหม่ว่า “บ้านแหลมตรา” ต่อมาเพี้ยนเป็น “แหลมกลัด” และเมื่อตั้งเป็นตำบลจึงเรียกว่าตำบลแหลมกลัด

ตำบลแหลมกลัดมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขาบรรทัด เลียบชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย ประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่กระจัดกระจายในพื้นที่ของตนเอง แบ่งการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน อาชีพส่วนใหญ่ทำการเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมาคืออาชีพประมงพื้นบ้าน มีความยาวของชายหาด 22 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 82 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลราก อำเภอมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลไม้รูด อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับทิวเขาบรรทัด แนวเขตประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลแหลมกลัดประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รองมาเป็นประมง รับจ้างทั่วไปเลี้ยงสัตว์ ค้าขาย รับราชการ และอื่น ๆ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ความลาดชันมากกว่า ร้อยละ 35 มีเนื้อที่ประมาณ 16,142 ไร่ หรือร้อยละ 31.51 ของพื้นที่ตำบล รองลงมาเป็นที่ราบเรียบค่อนข้างราบเรียบ มีความชัน ร้อยละ 0 – 2 มีเนื้อที่ประมาณ 15,408 ไร่ หรือร้อยละ 30.05 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชัน ร้อยละ 5 – 12 มีเนื้อที่ประมาณ 9,574 ไร่หรือร้อยละ 18.68 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ร้อยละ 2 – 5 มีเนื้อที่ประมาณ 1,706 ไร่ หรือร้อยละ 3.33 ของพื้นที่ตำบล พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน ความลาดชัน ร้อยละ 12 – 20 มีเนื้อที่ประมาณ 1,174 ไร่ หรือร้อยละ 2.29 ของพื้นที่ตำบลตามลำดับ และพื้นที่อื่นๆอีกประมาณ 7,256 ไร่ หรือร้อยละ 14.14 ของพื้นที่ตำบล เป็นพื้นที่ชุมชน/ที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ/สถาบันต่าง ๆ สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สุสาน แหล่งน้ำ และถนน

สภาพเศรษฐกิจการประกอบอาชีพประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นยางพารา ทำนา ไม้ผลผสม ปาล์ม น้ำมัน พริก พืชผักต่าง ๆ เป็นต้นแหล่งท่องเที่ยวโดยสภาพพื้นที่ตำบลแหลมกลัดมีเส้นทางสายหลักเชื่อมโยงกับพื้นที่ทางเศรษฐกิจของอำเภอกลองใหญ่ มีแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติทางทะเล และทรัพยากรธรรมชาติป่าเขา ที่มีความหลากหลายที่สามารถส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ได้ไม่ยากนัก โดยพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายหาด มีทั้งหมด 9 แห่ง ได้แก่ หาดทรายเงิน (มุกเมฆ) หาดลานทราย หาดทรายแก้ว หาดทับทิม หาดพลอยแดง หาดมุกแก้ว หาดทรายงาม หาดทรายเงิน และหาดพระชนก ส่วนแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายป่าตามเทือกเขาบรรทัด ได้แก่ น้ำตกสะพานหิน น้ำตกท่าเส้น และอ่างเก็บน้ำคลองสะพาน ตลอดจนถึงมีอนุสรณ์สถานเขาล้านอีก 1 แห่ง ที่สร้างเพื่อเป็นสถานศึกษาเรียนรู้เรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขมรที่อพยพหลบหนีสงครามเข้ามาพักพิงในประเทศไทย ณ จุดก่อสร้างอนุสรณ์สถานเขาล้าน

3) เทศบาลตำบลขำราก

จากหลักฐานการบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ ซึ่งยังคงมีชีวิตอยู่ และจากหลักฐานการบันทึกของผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ว่าในสมัยอดีตตำบลขำรากของเรามีคนอาศัยอยู่กันไม่มากนักจำนวนไม่กี่หลังคาเรือน เนื่องจากเป็นตำบลที่มีโรคภัยไข้เจ็บชุกชุมโดยเฉพาะไข้มาลาเรียหรือที่เรียกกันในสมัยนั้นว่าไข้ป่า การเดินทางไปมาไม่สะดวก เนื่องจากต้องเดินทางด้วยเท้าเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนในสมัยก่อนที่พอมีปัญหาอยู่บ้างก็จะสร้างพาหนะล้อเลื่อนขึ้นมาเป็นเครื่องช่วยให้การสัญจรเดินทางโดยอาศัยสัตว์เลี้ยงช่วยทุ่นแรง ทำให้เดินทางได้สะดวกขึ้น เส้นทางที่จะเดินทางไปมาหาสู่กันก็มักจะเดินไปตามคันนา หรือทางเลื้อนทางเกวียน ในฤดูฝนยังมีความยากลำบากที่จะไปมาหาสู่กัน แต่ยังคงดีที่บริเวณนี้เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยอาหารการกิน ส่วนใหญ่แล้วจะหาไม่ยากนัก ปกติก็จะเป็นพืชพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้กินเองในบริเวณบ้าน หรือริมรั้วบ้าน อาหารเนื้อสัตว์ก็มักจะเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ หรือหาสัตว์ป่าในบริเวณพื้นที่เขาบรรทัด ที่มีจำนวนมาก หรือหาปลาตามห้วย หนอง คลองบึงต่างๆ ซึ่งก็หาได้ไม่ยากนักเหลือจากกินแล้วก็จะทำเค็มตากแห้ง นำไปขายในเมืองเป็นครั้งคราวไม่เหมือนกับในปัจจุบันนี้

พื้นที่ของตำบลขำรากในอดีต ตรงบริเวณริมคลองขำรากจะเป็นที่ราบลุ่ม แม้ในฤดูแล้ง ก็ยังคงความชุ่มชื้นอยู่ ซึ่งบริเวณนี้จะมีต้นไทรใหญ่ขึ้นเรียงรายอยู่ประมาณ 2-3 ต้น คนที่สัญจรไป-มา เมื่อผ่านบริเวณนี้ก็มักจะหยุดพักใช้เป็นที่พักพิง เพื่อคลายความเมื่อยล้าจากการเดินทางมา พอหายเหนื่อยเมื่อยล้าแล้วก็จะเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางที่ประสงค์ และพื้นที่บริเวณนี้ยังเป็นพื้นที่ ที่อำนวยประโยชน์ให้กับชาวบ้านในละแวกนี้ที่จะต้องการเพราะพันธุ์กล้าไม้แล้วนำไปปลูกยังบริเวณบ้าน ก็มักจะหาพันธุ์ไม้ต่างๆ เช่น กิ่งส้มตอน มะพร้าว หมากรูด และอื่น ๆ นำมาฝึกลงบเพื่อให้พันธุ์ไม้นั้นเจริญงอกงาม จนกระทั่งสามารถจะนำไปปลูกได้ จากการที่พื้นที่บริเวณนี้เป็นที่ลุ่มชุ่มชื้นสามารถนำพันธุ์ไม้มาปักชำ แล้วทำให้รากพืชพันธุ์งอกเจริญเติบโตได้เร็ว จึงมีคนตั้งชื่อพื้นที่บริเวณนี้ว่า “บ้านขำราก”

ตำบลขำรากตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองตราดไปตามถนนสายตราด-คลองใหญ่เป็นระยะทาง 23 กิโลเมตรมีเนื้อที่ 75.01 ตารางกิโลเมตรหรือ 46,882.52 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตะก่าง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับสันเขาบรรทัด แบ่งเขตแดนไทย – กัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลในอ่าวไทย

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มและที่ราบชายเขาเลียบบึงทะเล แบ่งออกเป็นพื้นที่เกษตรกรรม 16,250 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ (ป่าสงวน) 24,375 ไร่ ตำบลขำรากมีพื้นที่ป่าไม้ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยป่าบกคือป่าในพื้นที่ชายเขาบรรทัดที่ยังมีความสมบูรณ์อยู่มาก เนื่องจากไม่มีการบุกรุกมากนัก ส่วนป่าชายเลนมีความสมบูรณ์น้อยกว่า เนื่องจากถูกบุกรุกทำลายเป็นบางส่วน สภาพดินมีปัญหา คือ พื้นดินเค็ม คุณภาพดินเสื่อมโทรม หน้าดินถูกชะล้าง

4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม

นายอ็อก กุมภะ (ก๋งอ็อก อดีตกำนันตำบลท่ากุ่ม เล่าให้ฟังว่า บ้านท่ากุ่มเดิมนั้นชื่อ บ้าน เนินระหงษ์ ก่อนนั้นตำบลท่ากุ่มมีเพียง 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 ถึง หมู่ 4 ต่อมา นายเก สวงหงษ์ (ก๋งเก) เล่าว่าเดิมนั้นตำบลท่ากุ่มอยู่ในเขตปกครองตำบลท่าพริก แต่เนื่องจากพื้นที่และประชาชนมีจำนวนมาก การปกครองเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงจึงแยกการปกครองออกมาเป็นตำบลท่ากุ่มมีทั้งหมด 4 หมู่บ้าน การตั้งชื่อของตำบลครั้งแรกนั้น ตั้งตามชื่อหมู่บ้านที่กำนันคนแรกอาศัยอยู่ (กำนันคนแรกของตำบลท่ากุ่มคือ นาย วอ กุมภะ อาศัยอยู่บ้านท่ากุ่ม) จึงตั้งชื่อตำบลใหม่ว่า ตำบลท่ากุ่ม

ตำบลท่ากุ่ม เป็นตำบลหนึ่งในอำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองตราดประมาณ 16 กิโลเมตรมีพื้นที่ทั้งหมด 240 ตารางกิโลเมตรประชากรตำบลท่ากุ่ม นอกจากจะมีชาวจังหวัดตราดแล้วยังมีคนต่างจังหวัดย้ายเข้ามาอยู่และมีแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภูมิประเทศ ตำบลท่ากุ่มมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม และที่ราบเชิงเขาพื้นที่ด้านตะวันออกติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด เหมาะสมกับการทำการเกษตรกรรมและกสิกรรม เพาะเลี้ยงสัตว์โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลด่านชุมพล อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลตะก่าง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลท่าพริก ตำบลเนินทราย และตำบลห้วยแร้ง จังหวัดตราด

5) เทศบาลตำบลคลองใหญ่

เทศบาลตำบลคลองใหญ่ ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 สำนักงานเทศบาลได้ย้ายมาอยู่สำนักงานอาคารป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดตราด 74 กิโลเมตร มีพื้นที่ในเขตเทศบาล 2.5 ตารางกิโลเมตร จำนวน 1,562.5 ไร่ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเล 9.52 เมตร ซึ่งเป็นที่ราบแคบ ๆ อยู่ระหว่างเทือกเขาบรรทัดกับทะเลอ่าวไทย นอกจากนี้เทศบาลตำบลคลองใหญ่ยังเป็นที่ตั้งศูนย์ราชการอำเภอคลองใหญ่

เนื่องจากเทศบาลตำบลคลองใหญ่ มีพื้นที่ไม่เต็มทั้งสามหมู่บ้านของตำบลคลองใหญ่ แต่ข้อเท็จจริงมีประชากรแฝงมาใช้บริการสาธารณสุขอุปโภค อุโภคและบริโภคในพื้นที่ เช่น ผู้อพยพไทย เกษะกง คนต่างด้าวที่มีได้มีสัญชาติไทย โดยเข้ามาประกอบอาชีพแต่ไม่สามารถมีชื่อในทะเบียนบ้านได้อีกทั้งมิได้ย้ายถิ่นที่อยู่เข้ามาในเขตเทศบาล จึงทำให้จำนวนประชากรไม่เพิ่มขึ้นทั้ง ๆ ที่ สภาพความเป็นจริงประชากรมีมากกว่าทะเบียนราษฎร ซึ่งคาดว่าประชากรแฝงประมาณ 2,000-3,000 คน

ด้านเศรษฐกิจประชากรในพื้นที่ร้อยละ 70 มีอาชีพการประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 25 มีอาชีพรับจ้างเกี่ยวกับการประมง และร้อยละ 5 มีอาชีพค้าขาย/รับจ้างทั่วไปและอาชีพอื่น ๆ เช่น การเกษตรกรรม ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ มักเป็นการปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงหมู เลี้ยงเป็ดเพื่อขายไข่ และใช้ประกอบอาหาร ไม่เป็นอาชีพหลัก เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของ

เทศบาลตำบลคลองใหญ่เป็นที่ราบแคบ ๆ และเล็กเรียวยาวตลอดแนวพื้นที่ส่วนใหญ่ติดทะเล จึงมักจะ ต้องสั่งซื้อหรือนำเข้าผลิตผลทางเกษตรจากตัวจังหวัดตราดหรือจังหวัดใกล้เคียงมาขายต่อ

ด้านสังคมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลคลองใหญ่สำคัญ ๆ เช่น ประเพณีงานประจำปีศาลเจ้าแม่คลองใหญ่ ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ประเพณีวัน สงกรานต์ของไทย เป็นต้น

6) เทศบาลตำบลหาดเล็ก

เทศบาลตำบลหาดเล็กได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล โดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 116 ตอนที่ 9ก. ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 มีผลบังคับใช้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เทศบาลตำบลหาดเล็กจึงเป็นเทศบาลหนึ่งในจำนวน 980 แห่งที่ได้รับการยกฐานะพร้อมกันทั่วประเทศในวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ปัจจุบันเทศบาลตำบลหาดเล็ก ได้รวมเขตการปกครองกับสภาตำบลหาดเล็กและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับทั่วไป เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 75ง ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2547 สำนักงานเทศบาลตำบลหาดเล็ก ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ 99/9 หมู่ที่ 5 บ้านคลองสน ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

เทศบาลตำบลหาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณ 17.21 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขาแคบ ๆ ยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ด้านทิศตะวันออกจดเทือกเขาบรรทัด มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดเกาะกง ประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวรบ้านหาดเล็กที่ถือว่าเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชาซึ่งเทศบาลตำบลหาดเล็กและมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ ตำบลคลองใหญ่
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตพรมแดนประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทือกเขาบรรทัดพรมแดนไทย-กัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศเทศบาลตำบลหาดเล็ก ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา น้ำทะเลท่วมถึงที่ดินฝั่งน้ำเค็มเพาะปลูกไม่ได้ในอดีตเป็นป่าแสมและป่าโกงกาง มีต้นสนและต้นมะขามขึ้นเป็นทิวแถว ปัจจุบันถูกโค่นทำลายและก่อสร้างบ้านพักอาศัย ส่วนด้านที่ติดเทือกเขาพื้นที่ไม่สามารถทำประโยชน์ได้

ด้านเศรษฐกิจประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหาดเล็กส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง รองลงมา คือ ค้าขาย รับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เฉลี่ย 72,226.20 บาท/ปี การเกษตรกรรม เขตเทศบาลมีพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนน้อยการอุตสาหกรรมเทศบาลตำบลหาดเล็ก มีท่าเรือต่าง ๆ ขนาดใหญ่ จำนวน 4 แห่งเป็นจุดส่งสินค้าออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม เนื่องจากเป็นเส้นทางสะดวกสามารถติดต่อได้ทั้งทางบกและทางน้ำ

ด้านสังคมจำนวนประชากรแยกตามเพศและอายุ ประชากรในเขตเทศบาลทั้งสิ้น 4,590 คน แยกเป็นชาย 2,358 คน หญิง 2,232 คน จำนวน 1,814 ครัวเรือน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2558) ปัจจุบันมีประชากรแฝงที่ต้องรับภาระมาใช้บริการสาธารณสุขในพื้นที่ยังมี เช่น ผู้

อพยพไทยเกาะกง ประชากรต่างด้าวที่ได้สัญชาติไทย โดยเข้ามาประกอบอาชีพและใช้แรงงาน จึงทำให้มีประชากรมากกว่าทะเบียนราษฎรจำนวน 7,713 คน

7) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวจากเหนือจรดใต้มีแนวเทือกเขาทางทิศตะวันออก ซึ่งเป็นแนวแบ่งเขตระหว่างประเทศไทย-กัมพูชา ทิศตะวันตกติดกับทะเล จึงทำให้มีภูมิประเทศเป็นภูเขาที่ราบเชิงเขา และที่ราบริมฝั่งทะเล มีความยาวของฝั่งทะเลประมาณ 11 กิโลเมตร มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น และเป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จึงทำให้มีฝนตกเกือบตลอดปี มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,000 มิลลิเมตร/ปีมีพื้นที่ประมาณ 10.50 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,562 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลไม้รูด อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับแนวชายฝั่งติดกับทะเลอ่าวไทย

สภาพทางเศรษฐกิจของพื้นที่พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป

8) องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด

เหตุที่ได้ชื่อว่า “บ้านไม้รูด” นั้น เล่ากันว่า สมัยก่อนมีเรือสำเภาเข้ามาหาน้ำและอาหารในบริเวณพื้นที่หมู่ 1 ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้มีลักษณะเป็นป่าทึบและมีเชื้อชุมมาก ลูกเรือที่เข้ามาได้ถูกเชื้อกัดตายเกือบหมดต่างหนีตายกันอลหม่าน บางส่วนปีนหนีขึ้นไปบนต้นขนาง ซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีความลื่นมาก เมื่อลูกเรือปีนขึ้นไปบนกิ่งไม้ก็จะรูดตกลงมาก็จะถูกเชื้อกัดตายเดิมเป็นส่วนหนึ่งตำบลคลองใหญ่ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าแยกออกมาเมื่อใด ตำบลไม้รูดเป็นหนึ่งในสามตำบลของอำเภอคลองใหญ่ได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทยเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด อยู่ทางทิศเหนือของอำเภอคลองใหญ่ ห่างจากตัวอำเภอคลองใหญ่ประมาณ 22 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวม 27.25 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 17,000 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด ชายแดนประเทศไทย-กัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลด้านอ่าวไทย

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด มีลักษณะเรียวยาวจากทิศเหนือลงมาทางใต้ มีแนวเทือกเขาบรรทัดเป็นแนวพรมแดนระหว่างประเทศไทย-กัมพูชา ทางทิศตะวันตกติดทะเลด้านอ่าวไทย พื้นที่ส่วนใหญ่จึงเป็นภูเขา ที่ราบเชิงเขา และที่ราบริมฝั่งทะเล ภูมิอากาศมีลักษณะเป็นแบบร้อนชื้น ทั้งยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกตลอดปี

ประชากรในพื้นที่ที่มีการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ทำสวนเงาะ ทุเรียน มะพร้าว และทำนา

9) เทศบาลตำบลหนองบอน

ตำบลหนองบอนเดิมอยู่ร่วมกับตำบลช้างทุน ราษฎรเริ่มเข้ามาอาศัยอยู่ก่อนปี พ.ศ. 2513 เมื่อ พ.ศ.2517 ได้ประกาศเป็นพื้นที่เขตป่าสงวน ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้จัดตั้งเป็นตำบลหนองบอน เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2519 เมื่อได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้ยกฐานะจากสภาตำบลหนองบอนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2543 สถานที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 3 บ้านเนินพัฒนา ตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด โดยมีที่ตั้งระยะทางห่างจากจังหวัดตราด ประมาณ 67 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอบ่อไร่ประมาณ 17 กิโลเมตรและอาณาเขต ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลช้างทุน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลช้างทุน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด และประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด และอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ด้านสังคม เทศบาลตำบลหนองบอนมีสถาบันการศึกษาประกอบด้วย โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่งโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่งและศูนย์การศึกษาตามอัธยาศัย 1 แห่ง

ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะการดำรงอยู่ทางเศรษฐกิจของตำบลหนองบอนพึ่งอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยทั้งตำบลมีพื้นที่ทำการเกษตร 22,050 ไร่ แบ่งเป็นสวนผลไม้ เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน ลองกอง ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ปาล์ม และไม้กฤษณา เป็นต้น ถือว่าเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของตำบล เน้นการผลิตเพื่อจำหน่ายและมีการเร่งปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิตอย่างไม่หยุดยั้ง โดยในแต่ละปีตำบลใช้ปุ๋ยเคมีและใช้ปุ๋ยคอกจำนวนมาก จะระบายผลผลิตสู่ตลาดเพื่อนำเงินมาใช้หนี้สิน เหลือจากนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน นอกจากอาชีพทางด้านเกษตรกรรมแล้ว ยังประกอบอาชีพอื่นเช่น รับจ้าง สานเข่ง ถักไม้กวาดและค้าขาย

10) องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย.

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย ยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2539 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มีนาคม 2539 ลำดับที่ 423 ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 140/4 หมู่ที่ 1 ต.บ่อพลอย อ.บ่อไร่ จ.ตราด มีพื้นที่ ประมาณ 135 ตารางกิโลเมตร หรือ 84,373 ไร่ ห่างจากอำเภอบ่อไร่ 2.5 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดตราด 55 กิโลเมตร โดยมีเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลนนทรีย์ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลนนทรีย์ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลช้างทุน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด และตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

ลักษณะภูมิประเทศของ ตำบลบ่อพลอย ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นภูเขาและพื้นที่ราบ สลับเชิงเขา และมีลำคลองไหลผ่านมาจากแนวเทือกเขาบรรทัดหลายสาย สภาพการใช้ที่ดินแบ่งเป็น พื้นที่เกษตรกรรมร้อยละ 30 พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติร้อยละ 60 และอื่น ๆ ร้อยละ 10 ลักษณะ ภูมิอากาศเป็นอากาศแบบร้อนชื้นเกือบตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมทะเลจากอ่าวไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

สภาพทางเศรษฐกิจ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 14,000 ไร่ เช่น ทำสวนผลไม้ ปลูก ยางพารา ปลูกปาล์ม น้ำมัน ทำนาข้าว เพาะพันธุ์ไม้กฤษณา บางส่วนเลี้ยงสัตว์ เช่น เพาะพันธุ์ไก่พันธุ์ พื้นเมืองจำหน่าย เลี้ยงตะพาบน้ำพันธุ์ได้หัวน ค้าขาย รับจ้างทั่วไป รับราชการ ฯลฯ รายได้ของ ประชากรโดยเฉลี่ยต่อปียังต่ำกว่า 25,000 บาท/คน/ปี โดยภาพรวมแล้วประชาชนยังมีฐานะยากจน และยังมีประชาชนวัยทำงานจำนวนมากเดินทางไปทำงานยังท้องถิ่นอื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีอยู่น้อยจึงไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

11) องค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล

ตำบลด้านชุมพลเดิมเป็นชุมชนของชาวช่องซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิม และต่อมาในสมัย ของสมเด็จพระเจ้าตากสินได้มีการยกทัพเพื่อไปตีเขมรกำลังพลได้มารวมกำลังกัน ณ ที่แห่งนี้ ซึ่งมีขุน ด่านเป็นผู้ปกครองสถานที่นี้เป็นจุดหน้าด่านที่จะเดินทางไปยังเขมร เมื่อเสร็จสิ้นสงครามก็ยังมีคน ตกค้างอยู่รวมกันเป็นชุมชนใหญ่ จนกลายเป็นเขตปกครองหมู่บ้านและตำบลเมื่อปี พ.ศ.2457 โดยมี หลวงพลเป็นผู้ปกครองคนแรก เดิมตำบลด้านชุมพลขึ้นกับอำเภอลำปาง ต่อมาในปี พ.ศ.2513 ได้ แบ่งเขตปกครองอำเภอลำปางออกมาเป็นกิ่งอำเภอบ่อไร่ ตำบลด้านชุมพลจึงขึ้นกับกิ่งอำเภอบ่อไร่ ปี พ.ศ.2524 ได้ยกฐานะกิ่งอำเภอบ่อไร่เป็นอำเภอบ่อไร่ ทางราชการได้แยกหมู่บ้านของตำบลด้านชุม พลไปจัดตั้งเป็นตำบลนันทรี ซึ่งในขณะนั้นตำบลด้านชุมพลมี 6 หมู่บ้านต่อมาเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2543 กรมการปกครองได้แยกหมู่บ้านทับทิมสยาม 01 จากหมู่ที่ 1 เป็นหมู่ที่ 7 ปัจจุบันตำบลด้านชุม พลจึงมีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้านเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ประกาศกระทรวงมหาดไทย ได้ จัดตั้งสภาตำบลด้านชุมพลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล

สภาพทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพลอยู่ห่างจากอำเภอบ่อไร่ประมาณ 20 กิโลเมตรและอยู่ห่างจากจังหวัดตราด 32 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 233 ตารางกิโลเมตร หรือ 145, 625 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเชิงเขา มีเนินเขาเตี้ย ๆ บริเวณที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชาเป็น ป่าทึบ ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลนันทรี อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลท่ากุ่ม ตำบลห้วยแร้ง จังหวัดตราด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลห้วยแร้ง อำเภอเมือง จังหวัดตราด

สภาพทางเศรษฐกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด้านชุมพล ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ปลูกยางพารา ไม้ตง มันสำปะหลัง สับปะรด รองลงมาคือ การค้า ขยายและอาชีพรับจ้างทั่วไป

12) องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูน

ตำบลช้างทูนในอดีตเคยเกิดเหตุการณ์โหล่งช้างอาละวาดถอนต้นไม้และทำลายบ้านเรือนของชาวบ้านในตำบลช้างทูน โดยการยกขึ้นแล้วทิ้งลงมาทั้งหลัง ลักษณะการยกของช้างจะใช้วงคุนบ้านขึ้นทิ้งหลัง ซึ่งภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “ทูน” ดังนั้นชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “บ้านช้างทูน” และกลายมาเป็นชื่อของตำบลจนถึงทุกวันนี้พื้นที่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูนมีลักษณะเป็นที่ราบสลับเนินเขา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอบ่อไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 9 กิโลเมตร เนื้อที่ประมาณ 67 ตารางกิโลเมตรหรือ 51,117 ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัยประมาณ 28,791 ไร่ นอกนั้นเป็นเขตป่าอนุรักษ์และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด และตำบลสะตอ อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับประเทศกัมพูชา และตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลสะตอ อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

13) องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีย์

แต่เดิมในหมู่บ้านนี้มีสภาพเป็นป่าและมีต้นนนทรีย์เป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านนนทรีย์” ประชากรดั้งเดิมเป็นชาวสำเภาและชาวชอง เป็นหมู่บ้านที่ขึ้นอยู่กับตำบลด่านชุมพล ต่อมาเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2529 ทางราชการได้แยกบ้านนนทรีย์ มาจัดตั้งเป็นตำบลใหม่เรียกว่า ตำบลนนทรีย์ มีเขตการปกครองจำนวน 5 หมู่บ้าน และต่อมาได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

องค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีย์ อยู่ในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย ตั้งอยู่หมู่ 3 บ้านมะม่วง ตำบลนนทรีย์ อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด มีเนื้อที่ประมาณ 116 ตารางกิโลเมตรหรือ 72,500 ไร่ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดตราดประมาณ 45 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอบ่อไร่ 7 กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศใต้	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลด่านชุมพล อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอพระตะบอง ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

ด้านเศรษฐกิจ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนผลไม้ เช่น เงาะ ลองกอง ทุเรียน มังคุด สวนยางพารา และสวนปาล์ม อาชีพรองลงมาคือรับจ้างทั่วไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา เขตจังหวัด
ภาคตะวันออก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
แบบสำรวจการวิจัย

เรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการ
ปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ตามแนวชายแดนภาคตะวันออกไทย - กัมพูชา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสำรวจการวิจัย

เรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการปัญหาความมั่นคง
รูปแบบใหม่ตามแนวชายแดนภาคตะวันออกไทย – กัมพูชา

คำชี้แจง: แบบสำรวจนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่
เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกจากการเป็นประเทศใน
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการนำไปเสนอเป็นนโยบายสาธารณะ
เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา
ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- เพศ ชาย หญิง
- อาชีพ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ
- ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่
- น้อยกว่า 5 ปี 5 -10 ปี 10 ปีขึ้นไป
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนจังหวัด
- จังหวัดสระแก้ว
 จังหวัดจันทบุรี
 จังหวัดตราด
- รูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- องค์การบริหารส่วนตำบล.....
 เทศบาลเมือง.....
 เทศบาลตำบล.....

ตอนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact)

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เป็นจริงหากเห็นว่าประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็น
ผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) ในพื้นที่ของท่าน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการเมือง					
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน					
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง					
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่					
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประชาชน					
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่					
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน					
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม					
ด้านเศรษฐกิจ					
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน					
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น					
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี					
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน					
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ					
ปัญหาการว่างงานของประชาชน					
ด้านสังคม					
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน					
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด					
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม					
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย					
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข					
ปัญหาแรงงานต่างด้าว					
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เป็นผลกระทบด้านความมั่นคงที่เกิดขึ้นแล้ว (โปรดระบุ/ระดับของผลกระทบ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Impact)

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เป็นจริงหากท่านเห็นว่าประเด็นปัญหาเป็นผลกระทบที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Impact) ในพื้นที่ของท่าน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการเมือง					
ปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน					
ปัญหาเสถียรภาพการบริหารการปกครอง					
ปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่					
ปัญหาการไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามนโยบายของประชาชน					
ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในพื้นที่					
ปัญหาความเข้าใจในสิทธิหน้าที่พลเมืองของประชาชน					
ปัญหาความแตกแยกของคนในสังคม					
ด้านเศรษฐกิจ					
ปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอของประชาชน					
ปัญหาด้านระบบการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น					
ปัญหาด้านความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี					
ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน					
ปัญหาประชาชนขาดความสามารถในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ					
ปัญหาการว่างงานของประชาชน					
ด้านสังคม					
ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน					
ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด					
ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม					
ปัญหาด้านศีลธรรมถดถอย					
ปัญหาด้านระบบการสาธารณสุข					
ปัญหาแรงงานต่างด้าว					
ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชน					

ปัญหาอื่น ๆ ที่เป็นผลกระทบด้านความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคต (โปรดระบุ/ระดับของผลกระทบ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ
คณะผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี